

Bianca Iasmina Dragomir

LUPII

1

Marea familie de lupi

LIMES

2019

A fost odată ca niciodată o haită de lupi din care făcea parte o lupoaică ce trebuia să nască. Lupoica era albă ca zăpada, avea ochii de un albastru deschis, care străluceau în noapte, și o chema Albana. Tuturor lupilor li se schimbă culoarea ochilor după câteva luni de la naștere, devenind galbeni precum chihlimbarul. Doar Albana își păstrase ochii aceia albaștri, despre care bătrânii haitei spuneau că pot citi în sufletul altora.

Masculul Alpha, Shark, cel ce fusese conducătorul haitei și soțul Albanei, murise de curând otrăvit de un braconier nemilos, lăsându-și femela și fiul nenăscut în grija celorlalți din haită. Și, cum lupii sunt unele dintre cele mai devotate animale și se atașează pentru totdeauna, Albana nici nu încercase să își găsească alt partener, rămânând femela Alpha și conducându-și cu înțelepciune supușii.

Într-un târziu, după căutări obositore, haita găsi o pădure. Trecuseră 65 de zile de când Albana rămăsese însărcinată și, într-o dimineață însorită, dădu naștere unui puiuț de lup cu ochi albaștri, cenușiu ca tatăl său și plin de viață. Și, cum era șefă de haită, știa că și puiul ei, pe nume Claiter, avea să devină un conducător. Puii de lup se nasc orbi și surzi, iar femelele din haită, care au rolul de a-i îngriji, îl înconjurără imediat cu dragoste, ajutându-l să facă primii pași.

Respect pentru oameni și cărți

După un an...

I

Claiter crescuse repede în acel an, devenind la fel de mare ca un adult. Avea 40 de kilograme, picioare foarte mari, cu labele cât două palme de copil, cu degete puternice, care îl ajutau să se oprească repede din cele mai teribile alergări, și ochii albaștri ai mamei sale, care scormoneau în sufletele celorlalți, ghicind și cele mai ascunse frici.

Într-o dimineață mama sa îl privi adânc în ochi și îi spuse:

- Dragul meu, e timpul să te duci să încerci să vânezi... o căprioară. Ar fi un bun început!

Claiter se pregăti, aşadar... Își întinse gâtul și scoase primul său urlet menit să adune haita pentru vânătoare, deși încă nu își cunoștea locul în ierarhie. Albana zâmbi...

- Fiule, tu ești acum șeful lor! Așteaptă îndrumare de la tine. Tot ce trebuie să faci, mintea și trupul tău cunosc de la străbuni. Doar ascultă-ți instinctele!!

Respect pentru natură
Claiter le făcu semn lupilor să îl urmeze către o poiană unde urechile sale fine, care acum auzeau prada și de la 10 km depărtate, îi spuneau că păsește grăbită o căprioară. Când o zări, fugi repede în spatele unui tufiş, începu să mărâie încet, iar apoi, fără să aștepte mesajele de la restul haitei, sări ca apucat din spatele tufișului și începu să alerge după aceasta.

Dintr-o dată se auziră niște împușcături și căprioara căzu secerată, răpusă de un glonț ucigaș... Lupul nostru, flămând și necugetat, se repezi asupra ei și începu să se hrănească mărâind, fără a ține cont de nimic altceva. Gura sa puternică, ce adăpostea 42 de dinti făcuți pentru tăiat și mestecat, părea să îl controleze complet, nelăsând creierul sau instinctele să îl ferească de pericol.

Restul haitei, care cunoștea amenințarea teribilă a puștilor vânătorești, se adăposti între copaci, privind cu teamă scena teribilă ce se desfășura în fața lor. Albana rămase însă neclintită, scoțând un urlet înfiorător, de avertizare, dar și de durere, pentru fiul său.

gloanțelor, îndreptate de data aceasta către Claiter. Cele două sunete întrepătrunse îl scoaseră pe acesta din visare, făcându-l să fugă mâncând pământul până ajunse la haita sa. Acolo le strigă celorlalți lupi să alerge departe de pericolul de care abia se îndepărtaște:

- Auuuuuuuuuuuuuuuuu!!! Plecați înainte să vă împuște vânătorul!!!

Lupii au fugit cât i-au ținut picioarele, iar Claiter și-a luat inima în dinți, căutând o soluție rapidă pentru a-și salva haita. Brusc, a luat-o în direcția opusă celorlalți și l-a derutat pe vânător, atrăgându-l către el și alergând cu vitează amețitoare în zig-zag. Cu toate că l-a amețit complet, acesta tot a reușit la un moment dat să îl rănească pe șeful haitei, împușcându-l în umăr. La auzul focului de armă, Albana simți un foc în inimă. Sufletul ei de mamă știa că s-a întâmplat o nenorocire. Urlă către haită cu o privire rece, se întoarse către locul unde rămăsesese fiul său și, când simți sângele ce se scurgea pe blana lui Claiter, se repezi cu restul haitei asupra vânătorului, mărâind fioros. Acesta fugi îngrozit. De obicei haitele de lupi pe care le văzuse el aveau 3-4 indivizi, dar în cea care îl ataca erau 20 de fiare furioase din colții cărora scăparea părea imposibilă.